

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 2658 van 30 april 2008
in de zaak A. 187.893**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. DE LIEN,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Broederminstraat 38

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Iraanse nationaliteit, op 17
april 2008 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 8811 van 14
maart 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 28 april 2008;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,
zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de
Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen
9 en 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van
de artikelen 2, § 1 en 4 van het Ministerieel Besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie
van bevoegdheid van de Minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verzoekende partij stelt dat de
beslissing in eerste aanleg niet werd genomen door een ambtenaar die daartoe de nodige
bevoegdheid bezat. Het bestreden arrest schendt de motiveringsplicht doordat het de stelling
van de verzoekende partij ten onrechte heeft verworpen.

De beweerde onbevoegdheid heeft betrekking op de in eerste aanleg genomen beslissing, die, ingevolge het devolutief karakter van het jurisdictionele beroep, werd opgeslorpt door het bestreden arrest dat de zaak heeft herbeoordeeld. Het bestreden arrest beantwoordt het argument dat de verzoekende partij terzake had opgeworpen en is bijgevolg behoorlijk met redenen omkleed.

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 9.3, 39/65 en 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De formele motiveringswet is niet van toepassing op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die een administratief rechtscollege is. Voor het overige blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat de verzoekende partij de feitelijke beoordeling van de zaak door de Raad van State wil laten overdoen, wat uiteraard niet de taak is van de cassatierechter.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op 30 april tweeduizend en acht, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. DE SMET,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE SMET.

E. BREWAEYS.